

A legnehezebb

*Nehéz tél jön.
A madarak elfelejtenek
délre repülni, saját
fészükben maradnak,
és vékony szárnyaikba
gallyak fagynak.*

*Nehéz tél jön. A legnehezebb.
Egy forró tenger távoli
partját félig ellepik
a néma gyerektollak.
Majd fölcsavarom a fűtést,
fehér dunnába dugom
a fejemet, és
megpróbálok kevesebbet
álmodni rólad,
róla.*

Angyal

*Egy angyal ül a viharszagú felhőn
Lefele néz és lóbálja a lábát
Az ég túraútján két apró lábnyom
A messzi betonon forróság jár át*

*Még nem szelídiült meg az akarat
Nincsen mélység az elhatározáshoz
A tökéletlen jelen időt nézi
A szűk földet a szél áztatta várost*

*A zárt utcát a tompa színeket
A rutinnal kezelt hisztit a boltnál
Az anyát aki nem lát távolabb
A járdára tapadt sárfoltoknál*

*Nyomot keres a legtisztább nyomot
Az ég földjébe szúrt virágokat
A bőrödre szilárdult kérget és
Az arcodba vájt hasadékokat*

*A felhő vagy az esőcsepp a föld
A kéz mely a tóba kavicsot hajít
A hajnal vagy és szörnyű csattanással
Csapódnak be a meteorjaid*

*A reggel vagy a keskeny pillanat
A zuhanás a fűre hulló pára
A belső levegődben ér majd véget
Az angyal első elrugaszkodása*

KRUSOVSZKY DÉNES

Baleset

*Vályogházak oldódnak fel
a kövér fiúk könnyeiben,
azt mondják, vigyem innen
ezt a sok homokot, amit
miattam kellett kiszórni,
de nincsen nálam csak egy
gyűrött nejlonszatyor,
abba kezdek lapátolni
az izzó napsütésben,
az árvaság nem mentség,
főleg, ha még várni kell rá,
elindulok, viszem a homokot,
és amíg a szél citerázik
a zacskón, egy alkalmasabb
balesetet keresek magamnak.*